

[Kai Moltke.]

Når jeg rejser medfølgende spørgsmål over for ministeren, er baggrunden aktuel. Den 3. november fandtes i Berlingske Tidende en annonce under overskriften „Vil De eje et værelse?“, hvori det hed: „Stor klubejendom, meget centralt beliggende i København, tænkes opdelt som ejerværelser i henhold til ny huslejelov[?]. Har De en søn eller datter, De vil glæde med en bolig i studietiden el. lign., kan De nu købe et værelse. Pris 30.000-40.000 kr., udbetaling 15-25 pct. Værelserne er forskellige i størrelse og beliggenhed, enkelte med håndvask, alle med centralvarme, adgang til køkken, bad m. m. Ejendommen er ældre, men i god stand. 1. januar 8 ledige værelser. Billet 17507 til Berl. Tid.“

Jeg tror, ministeren og jeg kan være enige om, at henvisningen til den nye huslejelov er et falsum og en bagtalelse af både boligminister og folketing. En ny lejelov er jo ikke vedtaget, og de fremsatte forslag er jo at betragte som taget tilbage ved udskrivningen af nyvalg inden nævnte forslags færdigbehandling. Endvidere indeholder nævnte lejelovsforslag jo ingen bestemmelser, der legaliserer salg af værelser i beboelsesejendomme. Alene på grund af nævnte misvisende reklame burde en kritisk undersøgelse af sagen vel indledes fra boligministeriets side for at bremse eventuelle boligkajer i opløbet, hvis ulovligheder forberedes.

Loven om legalisering af ejerlejligheder er altid fra mit partis side blevet afvist og modvirket som et nyt grundlag for uheldig boligspekulation og som en favorisering af kapitalstærke boligsøgende ved fordelingen af ledigt boligrum. Men selv nævnte lov fastsætter jo kun juridiske regler for oprettelse af ejerlejligheder i den nye og ældre boligmasse. Hvad sådanne lejligheder i de kommende år vil komme til at koste, kan man danne sig et vagt begreb om, når enkeltværelser — med adgang til fælles køkken og bad — i pressen udbydes til en pris af 40.000 kr. pr. værelse. Er ministeren af den opfattelse, at der i loven om ejerlejligheder, der har fået boligforligets fire partiers velsignelse, er tilvejebragt et lovligt fundament for en privat husejers eller et privat ejendomsselskabs udsalg af enkeltværelser på betingelser som angivet

i den citerede udbudsannonce i Berlingske Tidende.

Er en sådan trafik lovlig, grundet på uklarhed eller forsømmelighed ved lovens affattelse, må en snarlig revision dog vel være et naturligt skridt for alle sundt tænkende mennesker.

Udsalg af enkeltværelser til toppris i beboelsesejendomme er jo så meget mere betænkeligt og forkasteligt af forskellige grunde — bortset fra den skandaløse pris, som er et direkte udtryk for eksisterende bolignød. Tinglysning og udstedelse af skøder ved udsalg af enkeltværelser vil jo være et yderst kompliceret nyt fænomen medførende en uhyre administrativ belastning. Over for hidtidige prioritetsindehavere i en ejendom, der gradvis udstykket i „ejerværelser“ uden myndighedernes strengeste kontrol, vil det jo være et oplagt bedrageri og en kriminel udhuling af pantets værdi, hvis dele af ejendommen gradvis bortsælges, uden at en forudgående regulering og juridisk aftale om sikkerhed for prioritetsgælden er lovformeligt indgået med pantehaverne. Et andet og lige så presserende fænomen er selvfølgelig spørgsmålet om fordelingen af ejendomsskatte, vedligeholdelsespligter m. m.

Bliver det en udbredt foreteelse, at værelser ikke længere udlejes i de ældre ejendomme, men at de enkeltvis bortsælges som „ejerværelser“, vil udbuddet af værelser til udlejning til en rimelig pris blive indskrænket på katastrofal vis, og tillades og fremmes en sådan usund udvikling under de groveste former for spekulation i bolignøden, vil det selvfølgelig også blive nødvendigt at gennemføre en langt mere effektiv og stringent beskyttelse af lejere af enkeltværelser end den, der er forudset i de fire partiers forslag til den midlertidige lejelov. Er ministeren ikke indforstået med en revision og forbedring i nævnte retning?

Ovennævnte forhold er baggrunden for mit spørgsmål til ministeren, og personlig kan jeg kun foreslå, at boligministeriet omgående lader politiets særlige afdeling for boligsager indlede en grundig undersøgelse og får fastslået, om der ved udbud af såkaldte „ejerværelser“ eventuelt foreligger ulovligheder, og at der rejses kriminel tiltale, hvis dette skulle vise sig at være tilfældet.